

Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 10, saa gaae vi ind paa, alene at nivellere den Linie, som er foreslaaet af Sir Morton Peto, og det skeer atter under den Forudsætning, at den Linie, som bliver nivelleret, virelligen bliver valgt til Anlægget; det er med andre Ord, at Thinget ved denne Botering vil tage Bestemmelse med Hensyn til Valget af Linien, og det er det, jeg mener, at vi ikke skulle gjøre, men at dette derimod, som ogsaa Rigsdagen tidligere vilde, alene bør være Regjeringens Sag. Jeg troer, at vi saameget mere maae gjøre det, fordi der ikke foreligger tilstrækkelige Data, som skulle bevise, at Sagen ikke er lagt i gode Hænder, naar den er lagt i den nuværende Regjeringens Hænder. Der er endnu en Betragtning, som jeg til Slutningen skal udtale. Det er høit nok sagt og fra saa mange Steder udtalt, at den nyeste Jernbanesag ligger Befolkningen meget paa Sinde. Regjeringen kan ikke være i Tvivl om, at Sagen fra Befolkningens Side opfattes saaledes, at den mener, at den har et retfærdigt Krav paa, at denne Sag ikke tages med Lunkenhed, og at den ikke saa at sige forsvinder for lutter Formaliteter. Regjeringen maa være overbevist om, at Befolkningen venter, at Regjeringen, saasnart der skeer et nogenlunde antageligt Tilbud, da gaaer ind derpaa og driver denne Sag, som en fornuftig Forretningsmand vilde gjøre, saaledes, at naar der er en god Kunde, man da ikke lader denne Kunde gaae fra sig, men benytter det Dieblif, som mulig ikke senere kommer tilbage. Men ved Siden deraf maae vi da heller ikke glemme, at der her er Tale om en Sag, med Hensyn til hvilken der ikke alene er Spørgs-

maal om, at Rutiden skal tiljuble Regjeringen sit Bifald, men der er Spørgsmaal om Ordningen af en Sag, som rækker langt ud i Fremtiden, og ligesom vi nu staae beredte til at hyde den Regjering vort Bifald, som fremmer denne Sag med Kraft og Iver og gjør Ende derpaa, ligesaa beredte ere vi ogsaa, saasnart Sagen er sluttet, til at sælde en Dom om, hvorvidt Regjeringen i en saa vigtig Sag har handlet med den fornødne Besindighed og Oversigt over alle Forhold. Det Bedste og det Gneeste, som jeg troer, at der fra vor Side kan gøres, det er, jeg maa atter komme tilbage hertil, at vi blive os bevidste, at det er Regjeringen, der skal tage Bestemmelse om Banens Retning; og dernæst, under Forudsætning heraf, give Regjeringen de Midler, som den anseer fornødne til at fremme Sagen, for at vi ikke ved Nægtelsen af Pengene skulle give nogensomhelst Anledning til Besværing fra Regjeringens Side over, at det er os, som have hæmmet Sagen, hvorimod vi skulle kunne sige, hvis den ikke fremmes, at det er Regjeringens Skyld, da der er givet den frie Hænder i denne Henseende og de tilstrækkelige Midler; derfor skal jeg hovedsagelig stemme for, at det bliver ved den Beslutning, som Rigsdagen har taget ved Finantslovens anden Behandling, nemlig at bevilge 85,000 Rd., og, hvis jeg skal kunne stemme for det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 11, da skeer det alene under den samme Forudsætning, som er udtalt af Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage), at Regjeringen ogsaa med Hensyn til Anvendelsen af de 60,000 Rd. faaer aldeles frie Hænder.